

ВИКОРИСТАННЯ НЕФОРМАЛЬНОГО ПІДХОДУ У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ СТУДЕНТІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ (НА ПРИКЛАДІ НАУКМА)

Ярмоленко М. А.¹, Жуков В. О.²

¹ Національний університет фізичного виховання і спорту України, Київ

² Національний університет «Києво-Могилянська академія», Київ

Вступ. Актуальною проблемою фізичного виховання у ЗВО є низький рівень фізичного здоров'я та фізичної підготовленості студентів. Згідно багатьом дослідженням студенти часто висловлюють негативне ставлення до занять фізичною культурою, при цьому називають різні причини. Це свідчить про те, що розуміння значення і сам рівень фізичної культури, як частини загальної культури особистості, у студентів на низькому рівні. А основи розуміння значення і свідомого ставлення до занять фізичними вправами протягом всього життя закладаються в сім'ї, у дитсадку та школі [2, 3].

Практика свідчить, що не всі студенти основної групи виконують нормативи робочої програми. За станом здоров'я 25-30% студентів НаУКМА віднесені до спеціальної медичної групи, а ще 5-7% студентів взагалі звільнені від практичних занять.

Низький рівень фізичної підготовленості та свідомого ставлення до занять фізичними вправами, відсутність системності в організації занять з фізичної культури в школі негативно впливають на якість фізичного виховання у ЗВО. Невід'ємною складовою впливу на якість педагогічного процесу і зацікавленість студентів є матеріально-технічна база навчального закладу. Досить часто слабкий інтерес до фізичного виховання у студентів пов'язаний з низьким рівнем професіоналізму викладачів на різних етапах навчання. Значна кількість викладачів не володіє сучасними інноваційними технологіями та неформальними підходами у навчанні, нехтує принципом індивідуальності.

Мета роботи – оптимізація навчального процесу студентів НаУКМА шляхом пошуку та впровадження в практику фізичного виховання неформального підходу, який впливає на відношення студентів до занять фізичними вправами і спортом.

Методи дослідження. Аналіз науково-методичної літератури та інтернет-ресурсів, спостереження, узагальнення.

Результати дослідження та їх обговорення. Застосування неформального підходу у фізичному вихованні має бути спрямоване на особистість студента, його зацікавленість у пропонуваніх видах діяльності відповідно здібностям, бажанням і можливості. До основних завдань неформального підходу можна віднести [1]:

- створення комфортних умов для навчання і покращення фізичної підготовленості та зміцнення здоров'я, при яких студент відчуває свою успішність, фізичну досконалість і подальшу зацікавленість. Це робить продуктивним сам освітній процес і кожен студент відчуває індивідуальний прогрес;
- використання різних форм і методів організації діяльності студентів, що дозволяють розкрити їх індивідуальність та сильні сторони;
- використання на занятті дидактичного матеріалу, який дозволяє студенту обирати найбільш значущі для нього напрями фізкультурно-спортивної діяльності;
- поетапна оцінка і корекція діяльності студента на шляху досягнення кінцевого результату.

Використання неформального підходу і створення позитивного емоціонального клімату активує свідомість і діяльність студента, що сприяє більш якісному освітньому процесу. Інформація має подаватися в новому, незвичному вигляді, що не збігається з уже існуючими шаблонами і стереотипами. Для цього рекомендується робота в малих групах.

При проведенні занять у ЗВО необхідно здійснювати контроль за функціональним станом організму студентів з урахуванням їх індивідуальних і вікових особливостей. Підбирати фізичні вправи слід диференційовано, використовуючи принципи поступовості, систематичності і доступності. При проведенні занять на одному майданчику (приміщенні) з великою кількістю осіб одночасно обов'язково слід враховувати психосоматичні (темперамент)

більшості студентів Процес оволодіння руховими вміннями та навичками у студентів у значній мірі залежить від професійної майстерності викладача.

Особливе значення при проведенні занять набуває проблема дозування фізичного навантаження з урахуванням стану здоров'я та фізичного розвитку студентів. У її вирішенні допоможе неформальний підхід щодо організації занять з фізичного виховання, який супроводжується застосуванням сучасних і незвичних засобів: презентації, комп'ютерне тестування, дистанційне складання контрольних нормативів, використання мережі Інтернет, залучення цифрових матеріалів, застосування інноваційного тренажерно-діагностичного обладнання, модулів віртуальної реальності, автоматизованих систем для контролю і управління навчально-тренувальним процесом тощо.

Неформальний підхід у фізичному вихованні та спортивному тренуванні є привабливим для студентів, оскільки саме у цьому віці більшість аудиторії цікавлять новинки техніко-інформаційного прогресу.

Висновки. Таким чином, впровадження нових форм, засобів і підходів у навчально-тренувальний процес студентів дає ряд переваг перед звичайними заняттями з фізичного виховання. Введення нових трендів у фізичне виховання студентів дозволяє:

- оптимізувати навчально-тренувальний процес і зробити його більш ефективним;
- підвищувати інтерес у студентів до фізичного виховання;
- прогнозувати результати.

Використання новітніх технологій дозволяє створювати і реалізовувати у вигляді комп'ютерних програм системи моделювання техніки конкретних рухових дій для вирішення завдань фізичного виховання і спортивного тренування.

А системи «віртуальної реальності», створюючи «ефект присутності», багатьох зацікавлять регулярно займатись різними видами фізичної активності та спорту.

1. *Власенко Н. В. Інноваційні технології на уроках фізичної культури. Фізична культура в загальноосвітніх школах: проблеми та перспективи : зб. наук. праць : матеріали регіон. наук.- метод. семінару, 15 квіт. 2014 р. Полтав. нац. пед. ун-т імені В. Г. Короленка, Ф-т фіз. виховання, Каф. теорет.-метод. основ викл. спорт. дисциплін. Полтава; 2014: 9–10.*

2. *Черевко С. В. Удосконалення професійно-педагогічної компетентності тренерів-викладачів у процесі підвищення кваліфікації засобами формальної і неформальної освіти. Вісник університету імені Альфреда Нобеля. Серія «педагогіка і психологія». Педагогічні науки. № 1(13). Дніпро; 2017: 289–295.*

3. *Larsson S. Popular adult education institutions as education alavant-garde. The second Nordic conference onadultlearning. Meaning, Relevance and variation. Linköping University. Linköping; 2007: 26–27.*